

החשש לתיאום הגרסאות לגבי ישיבת הנהלת משרד התקשורת משנת 2016

ביום 18.7.20 חשפתי כי הסמנכ"לית בכירה למינהל ומשאבי אנוש, אביבית מסבנד, זימנה בבהילות אליה למשרד, כנראה, בידיעת המנכ"לית והיועצת המשפטית של המשרד, את קודמתה בתפקיד, תמי לשם, ואת רו"ח יפעת ענבר, לשעבר חשבת המשרד, כדי לדון בחשיפות שלי בענייני הגמלאים (למשל כאן, כאן, כאן, כאן, כאן וכאן), חשיפות המלוות במסמכים, שעליהם חתומות, בין היתר, תמי לשם ויפעת ענבר. שר התקשורת אמנם התעלם מהחשיפה אך משרד האוצר אישר את קיומה אם כי סיפק הסבר שיקרי כאילו מדובר בהתנהלות שגרתית בעת שמוגשת תביעה נגד המדינה.

עיקר הדיון בין הנוכחות במפגש (היו עוד משתתפות), היה על ישיבה ממוסמכת מ-2016, שמסבכת את משרד התקשורת בנושא העברת כספי הגמלאים לחברת הדואר ולעמותת גמלאי הדואר. בישיבה הנ"ל משנת 2016 ש"הכוכבות" הראשיות בה היו תמי לשם ורו"ח יפעת ענבר, נחשפה במלוא חומריתה התנהלות הנהלת משרד התקשורת כלפי גמלאי המשרד, כאשר חשבת המשרד דאז רו"ח יפעת ענבר התבטאה בחריפות בנושא:

"נושא רכישת שירותים מסוג זה מידי עמותה אינו דבר מובן מאליו. ככלל, כל משרד נותן שרותי רווחה לגמלאים שלו. נדיר שגוף חיצוני נותן שרותים לגמלאי משרד ממשלתי. אני רוצה לדבר בישיבה זו על הגמלאים של משרד התקשורת משנת 1987 שמספרם הכולל עומד על 56 גמלאים. מבחינתי קבלת שירותים מידי עמותה הינה בגדר ספק".

"המשרד מעביר 86 ש"ח לשנה לכל גמלאי ובסה"כ לכ-1200 הגמלאים של משרד התקשורת. נוצרה סיטואציה לא נכונה במסגרתה גמלאי שלא משלם 25 ש"ח חודשיים לעמותה לא מקבל כלום. דבר זה לא סביר. המדינה מסבסדת את הגמלאים מתקציב המדינה. באופן עקרוני תקציב מדינה שלא מנוצל חוזר למדינה. במצב שנוצר אנו מעבירים כסף לעמותה ובאם הוא לא מנוצל לטובת הגמלאים הוא אינו חוזר למדינה אלא נשאר בעמותה. כל זה בניגוד לגמלאים אחרים בשרות המדינה שלא נדרשים להעביר תשלום חודשי".

"בנוגע לגמלאים הוותיקים, אנו מבקשים כי טרם העברת הכספים ממשרד התקשורת לעמותה, תוגש למשרד התקשורת תכנית עבודה לגמלאים שאנו מממנים ואחר כך לראות ביצוע".

כפי שניתן לראות, רו"ח יפעת ענבר התנגדה להמשך העברת כספי גמלאי המשרד לעמותת גמלאי הדואר ובסיכום הישיבה הנ"ל משנת 2016, אף נקבעו הדברים הבאים:

1. יש להעביר למשרד את תכנית העבודה של העמותה ודוחות ביצוע.

2. יש להעביר למשרד את המספר המדוייק של הגמלאים הממומנים על ידי המשרד תוך הבחנה של מס' הגמלאים המשלמים דמי חבר ומס' הגמלאים שאינם משלמים דמי חבר על מנת לבדוק אפשרות לתת לגמלאים שלא משלמים, שירותי רווחה וגמלאות על סמך המימון של המשרד."

כידוע וכמפורט בחשיפות הללו, שפורסמו ב-Telecom News והניעו את ייזום וקיום המפגש הבהול הזה, מתקיים בנושא הזה בדיוק דיון בבית משפט (בית הדין לעבודה ת"א). מדובר בתביעה יוצאת דופן, שהוגשה, ע"י עו"ד יגאל לוי, (בתמונה משמאל בצד ימין), ועו"ד ומהנדס חיים גרון, (בתמונה משמאל בצד שמאל), בעצמם סמנכ"לים בכירים לשעבר במשרד התקשורת, בשם 3 גמלאים, שנבחרו כנציגות ע"י כלל הגמלאים: זאב קידר, מירה דאיבוג וישראל (איזי) אלמוג.

בנוסף, דיווחתי, שהוגשה תלונה ליועמ"ש, בבקשה לפתוח בחקירה פלילית בנושא (מעבר לחקירה, שכבר מתנהלת בגופים אחרים, דוגמת רשות התאגידים, חקירה, שגם אודותיה דיווחתי בחשיפות).

כלומר: לאור חומרת הדברים שנחשפו בישיבת הנהלת משרד התקשורת משנת 2016, אין פלא שהנהלת המשרד נלחצה ויש כאן חשש ברור וזועק לשמיים, של אולי "תיאום עדויות", בין בעלי תפקידים בכירים בעבר ובהווה במשרד התקשורת, בין בעלי תפקידים, שיכולים להיות מעומתים זה מול זה בבית המשפט ולא בחקירות, ככל שייקראו למסור עדות או להיחקר באזרה.

ברור מעצם המפגש והדיון, שנערך בו, שנעשה כאן ניסיון חד משמעי "לתאם גרסאות", לקראת מתן עדות בבית המשפט, או לפני כל מי שחוקר ולא שחקור את הנושא. מכאן, שיש כאן מעשה ברור, לכאורה, של שיבוש הליכים והתנהלות פסולה ופלילית, לכאורה, מכל היבט, שלא נסתכל על זה.

החשש לתיאום הגרסאות לגבי ישיבת הנהלת משרד התקשורת משנת 2008

חשיפת פגישת תיאום הגרסאות הנ"ל לגבי פרוטוקול הישיבה משנת 2016, העלו אצלי את החשש כי ייעשה ניסיון לתאם גרסאות לגבי מסמכים נוספים שנחשפו ובראשם חשיפת telecom news של פרוטוקול מדהים נוסף של הנהלת משרד התקשורת משנת 2008 בנוגע להזנחת הטיפול בגמלאי המשרד. הפעם ה"כוכבות" הראשיות הן הסמנכ"לית למינהל ומשאבי אנוש דאז תמי לשם (שהיא למעשה הציר המרכזי ל"זריקת" גמלאי המשרד ובעלת העניין המרכזי בנושא) ולצידה חשבת המשרד דאז, יעל אליאב.

בישיבה הנ"ל משנת 2008, בהשתתפות תמי לשם ורו"ח יעל אליאב (ואחרות) נחשף מנגנון הזיוף וההטעיה שהוביל ל"שוד" כספי הגמלאים במשרד התקשורת – ומכאן חומרת מבחינת הנהלת משרד התקשורת, אשר שוקדת בימים אלה על הכנת כתב הגנה לתביעת הגמלאים נגדה.

כפי שחשפנו, מדובר בישיבת ועדת הרכישות של משרד התקשורת, שבה "שכנעה" תמי לשם את הוועדה, לרבות את חשבת המשרד דאז רו"ח יעל אליאב, כי יש לרכוש בפטור ממכרז "שירותי גמלאות" חברת הדואר, עבור גמלאי משרד התקשורת.

כדי שתובהר חומרת הדברים, צירפנו לחשיפה הסבר קטן על "חוק חובת המכרזים", כאשר "פטור ממכרז לספק יחיד" זה החריג, באישור 3 "שומרי הסף": משפטית (נציג משרד המשפטים), חשב (נציג משרד האוצר), סמנכ"ל מינהל ומשאבי אנוש (נציג נציבות שירות המדינה). בדיוק הנתבעים בתיק - בבית הדין לעבודה.

המנהל הבכיר הרלוונטי ל"פטור ממכרז" צריך על פי "חוק חובת המכרזים" להגיש חוות דעת מקצועית לוועדה ולהופיע בפניה, כדי לשכנע, שמדובר בספק יחיד. במקרה שלנו, תמי לשם היא גם המנהל המקצועי המעוניין וגם אחד הגורמים המאשרים. כלומר: היא גם זו המאשרת לעצמה.

תחילה נחזור על ההטעיות החמורות של תמי לשם את הוועדה, שהינן חיוניות לחשיפות בהמשך בנוגע לרו"ח יעל אליאב, אשר אמורה היתה להיות "שומרת הסף" מטעם משרד האוצר בוועדת הרכישות, אך בחרה "למלא פיה מים" ולא להקשות על תמי לשם "לזרוק" את גמלאי המשרד:

ראשית, תמי לשם "מעלימה" מהוועדה את החובות המוטלות עליה לגבי הגמלאים, לפי התקשי"ר. וכן, בכוונה אין בפניית תמי לשם התייחסות ממוקדת לגמלאי משרד התקשורת "החדשים", מ-1996, כאילו הם ממשיכים אוטומטית לדואר, כמו הוותיקים (שעל פי גילם, הם כבר מזמן בגן עדן).

ניתוח המכתב של תמי לשם: חוות הדעת המקצועית כביכול, שהגישה ל"וועדת המכרזים":

מדובר ב"התקשרות המשך". יש התייחסות בסמך למכתב נוסף של תמי מיום 3.1.08 ולפרוטוקול נוסף של הוועדה מיום 16.1.08. הם לא צורפו למכתב.

מתברר מהמכתב, שהתשלום לדואר ולעמותת הגמלאים הוא כפול ממה שחשפתי עד כה, ומתבצע במקביל גם לעמותה וגם לחברת הדואר - עבור מימון משרות.

ס' 2 - תמי מדווחת לוועדה, שמערכת המחשוב של העמותה עוברת שדרוג, כדי שניתן יהיה לקבל נתונים לגבי הפעילויות השונות. מסתבר, שכבר בשנת 2008 אין לתמי מושג מה קורה עם הכסף, שהיא מעבירה לעמותה ולדואר. עד היום לא בוצע השדרוג הזה, שהיא מדווחת עליו בחגיגות לוועדת המכרזים, כנימוק לפטור, שלא מתבסס על שום נתונים (בגלל מערכת מחשוב ישנה כביכול)...

ס' 3 - חברת הדואר נפרדה ממשרד התקשורת בשנת 1986 (עמותת גמלאי הדואר הוקמה ב-1982) ורק בשנת 2008 תמי לשם (כ-26 שנה אחרי הקמת עמותת גמלאי הדואר) מקבלת (ככתוב במכתבה) את תקנון העמותה, שאמורה לטפל במקומה בגמלאי המשרד. בנוסף, תמי לשם מודיעה לוועדה (שכזכור צריכה לאשר את עמותת גמלאי הדואר כ"ספק יחיד"), שתקנון העמותה ישונה. כך, שנציגי משרד התקשורת יכללו בוועד המנהל ויכולו להשפיע. פשוט לא נכון. פשוט שקר גס.

תמי מודיעה לוועדה, שקיבלה פירוט השתתפות חברת הדואר בפעילות העמותה וזו עומדת על מעל מיליון ₪ ולכן הסכום שהיא רוצה לשלם לדואר הוא נכון. זה פשוט לא נכון. בפרסומים של דו"חות העמותה לפי שנים, רואים שמיליון ₪ זה כולל הכספים, שהגמלאים עצמם משלמים ולא הסכום, שחברת הדואר משלמת לעמותה.

בסיכום, תמי מבקשת להכיר בהם כ"ספק יחיד" בגלל המועדוניות (?) ומבקשת אופציה ל-5 שנים. כך, היא "קונה לעצמה" "שקט" בהעברת הכספים "מתחת לשולחן" לדואר ועמותת הגמלאים של הדואר, ל-5 שנים קדימה.

ג. ניתוח פרוטוקול הוועדה. סיכום הדברים של תמי לשם בוועדה:

תמי לשם מעדכנת את הוועדה, שנפגשה עם הנהלת העמותה (עמותת גמלאי הדואר) ו"כל הגישה שלהם השתנתה". כבר לפני 2008 ידעו, שיש בעיות חמורות עם העמותה. מה זאת אומרת: "כל הגישה שלהם השתנתה"? - זה שקר גס, שנמסר לחברי הוועדה, שבכלל לא מכירים את העובדות המוסתרות מהם (או אולי כן מכירים, אבל מעדיפים להתעלם. ברור שאחרי חשיפת העובדות על ידי בעשור הקודם, הטענה של "אי ידיעה" אינה יכולה להתקבל על הדעת).

תמי לשם מרגיעה את הוועדה, שהם (לא ברור מי) הלכו לבדוק, שאכן הכספים של המשרד מוצאים על הגמלאים של המשרד. אנו יודעים היום, שזה לא נכון ומסתבר, שראשי משרד התקשורת ידעו היטב כבר ב-2008, שיש בעיה עם הכספים ושצריך לבדוק. באמירה הזו תמי גם מסבכת את עצמה יותר באחריות אישית לנושא הכספים, שכן היא בדקה את הנושא ודיווחה על כך ל"וועדת הרכישות", שאחרי הבדיקה - הכל בסדר...

תמי לשם חוזרת על ההבטחה, שיצרפו את נציגי משרד התקשורת לוועד המנהל של העמותה. פשוט לא נכון. הפקירו את הגמלאים בלי רצון אפילו לדעת באמת מה קורה איתם.

תמי לשם חוזרת על ההבטחה, שהעמותה משדרגת את התוכנה שלה. כך, שהמשרד יוכל לקבל פירוט לגבי הפעולות בהן משתתפים גמלאי משרד התקשורת. פשוט לא נכון. כבר ב-2008 המשרד לא ידע מה קורה עם הגמלאים שלו וגם היום אין נתונים לגבי גמלאי משרד התקשורת. שום שדרוג תוכנה ושום נעליים. פשוט שקר גס ונקי.

תמי לשם מסבירה למה צריך להכיר בהם כ"ספק יחיד": היא קוראת לזה: "מועדוניות" (?) מה זה בכלל שייך לנושא?) וש"הגמלאים משלמים דמי חבר לעמותה" (מה זה שייך?). זו סיבה להכיר בהם כ"ספק יחיד"? ושוב - מה זה קשור לגמלאים החדשים של המשרד, שנפרד מהדואר ב-1996?

תמי לשם חוזרת על כך שהתשלום הוא כפול: גם לעמותה (עמותת גמלאי הדואר שיושבת בתוך חברת הדואר) וגם לחברה (חברת דואר ישראל). כך, גם ניתן לעקוף קשיים בהעברת כספים לעמותה ואפילו לא צריך להציג השתתפות של גמלאי משרד התקשורת בפעילות.

תמי לשם מבקשת לקנות לעצמה שקט ל-5 שנים.

מה קרה מאז? המדינה אישרה את ההתקשרות עד היום? לא.

בניגוד לישיבה משנת 2016 שבה חשבת המשרד דאז, יפעת ענבר, תקפה בחריפות את ההסדר הפסול לגבי גמלאי המשרד, בישיבה מיום 2008 תמי לשם מציגה לוועדה נתונים לא נכונים, ואף אחד מהנוכחים, לרבות חשבת המשרד דאז, רו"ח יעל אליאב, לא פוצה פה ולא "מקשה" על תמי לשם להעביר את ההחלטה הפסולה לגבי גמלאי המשרד.

כזכור, לגבי הישיבה משנת 2016 הגיע אלי מידע קונקרטי אשר הצביע על זימון בבהילות של פגישה בין הסמנכ"לית הנוכחית אביבית מסבנד, לבין קודמתה תמי לשם וחשבת המשרד דאז יפעת ענבר, דבר אשר העלה חשש ממשי לתיאום גרסאות.

לגבי הישיבה משנת 2008 לא הגיע אלי מידע כנ"ל, ולכן התחלתי לחקור על קשרים נוכחיים בין יעל אליאב ותמי לשם, העלולים להצביע על חשש לתיאום עדויות – חשש אשר הוכח שיש לו על מה להסתמך.

די מהר עליתי על העובדה המדהימה כי שתי "כוכבות" ישיבת הנהלת משרד התקשורת הנ"ל משנת 2008, תמי לשם ויעל אליאב, עובדות כיום יחד צמוד צמוד בוועדת הבחירות המרכזית. כל אחד מהקוראים יכול להעריך בעצמו מה הסבירות שתמי לשם ויעל אליאב הקולגות בוועדת הבחירות, לא ישוחחו ביניהן על הפרוטוקול הנ"ל מוועדת הרכישות של משרד התקשורת "בכיכובן", המהווה ראייה חשובה בתביעה שהגישו גמלאי המשרד.

בצדק יטענו קוראי האתר, כי את תמי לשם כבר הספיקו הקוראים להכיר בשלל חשיפות, אולם יעל אליאב נותרה די במחשכים במהלך כהונתה כחשבת משרד התקשורת, ולכן העמקתי את החקירה בעניינה, בניסיון לשפוך אור על שתיקתה התמוהה בישיבה שבה תמי לשם הציגה נתונים מופרכים לוועדת הרכישות מבלי להציג נתונים, חשבת המשרד רו"ח יעל אליאב לא פוצה פה וכך "נזרקו" גמלאי משרד התקשורת לטיפול עמותת גמלאי הדואר.

כלל ידוע הוא שחשב המשרד מערים קשיים בפני בקשות של סמנכ"לים להתקשרות בפטור ממכרז ודורש תשובות ומסמכים טרם מתן אישורו לביצוע ההתקשרות, כפי שראינו שעשתה רו"ח יפעת ענבר בישיבה בשנת 2016. למה בישיבה בשנת 2008 שתקה החשבת יעל אליאב, לא שאלה שאלות ולא דרשה מתמי לשם להציג מסמכים?

ממצאי החקירה שלי בעניינה של רו"ח יעל אליאב, הינם לא פחות ממדהימים, ומתאימים "ככפפה ליד" להתנהלות בישיבת הרכישות הנ"ל בשנת 2008, בעניין גמלאי משרד התקשורת.

מסתבר שרו"ח יעל אליאב שימשה כחשבת המשרד לאיכות הסביבה, כאשר התפוצצה פרשת המינויים הפוליטיים שביצע השר דאז צחי הגבי, וכך כתב על חלקה מבקר המדינה (מומלץ לקרא את הדברים כאשר זוכרים בראש את ישיבת ועדת הרכישות של משרד התקשורת):

"חשבת המשרד, חברת ועדת המכרזים, מסרה למשרד מבקר המדינה, במרס 2004, כי בשלב אישור ההתקשרות עם יועץ א' בוועדת המכרזים, בישיבה שהתקיימה ב-11.9.01, היא לא ראתה את ההצעות וכי בוועדת המכרזים לא התקיים דיון בהצעות. עוד מסרה חשבת המשרד, כי סמכה

על דבריו של הסמנכ"ל למינהל שהיה יו"ר ועדת המכרזים ויו"ר ועדת המשנה, אשר הציג את ההשוואה בין המציעים והאמינה כי בחר בהצעה הטובה מכולן.

"מתשובות המשרד ומהמזכרים של חברי ועדת המכרזים עולות המסקנות הבאות: חברי ועדת המכרזים יכלו לקרוא את ההצעות שהוגשו אילו רצו, אך איש מהם לא טען כי אכן עשה זאת, והחשבת מסרה במפורש כי לא קראה אותן. מכאן שהדיון בוועדה לא נסמך על קריאת ההצעות עצמן בידי כלל חבריה, כנדרש. הסמנכ"ל למינהל הציג בוועדת המכרזים בעל פה את ההצעות, והמליץ לבחור בהצעתו של יועץ א'."

"עוד הועלה, כי אף שהיועץ לא סיפק שירות כלשהו למשרד, האריכו הסמנכ"ל למינהל וחשבת המשרד ב-25.8.02 את תוקף החוזה עמו בשלושה חודשים"

"עוד כתב המשרד, כי הסמנכ"ל והחשבת אישרו את הארכת ההתקשרות לאחר שהשתכנעו בצורך בה. משרד מבקר המדינה מעיר, כי קבלן חיצוני אמור לתת תמורה לתשלום שהוא מקבל, ואין לקבל תשובה על "מתן הזדמנות נוספת". יתר על כן, וכאמור לעיל, במועד שבו הוארכה ההתקשרות כבר אפשר היה לדעת שהיועץ קיבל תשלום אך לא נתן תמורה גם לאגף פסולת מוצקה, ואגף זה לא ביקש את הארכת ההתקשרות."

"מהמתואר לעיל עולה, כי אף על פי שיועץ א' לא סיפק למשרד שירות כלשהו, שילם לו המשרד כספים. אמנם, הסמנכ"ל למינהל פנה למנכ"ל בעניין תפקודו של היועץ, אך למרות זאת הוא האריך, יחד עם חשבת המשרד (שידעה גם היא על אי-תפקודו של היועץ), את ההתקשרות עמו בלי שמי מהאגפים הציג את הצורך בכך ובלי לבקש את אישור ועדת המכרזים כנדרש."

מאחר שהיועץ לא סיפק למשרד דוחות וחוות דעת כפי שסוכם עמו, ראוי שהמשרד ישקול את צעדיו להשבת הכספים ששילם ליועץ."

"ההתקשרות עם פרויקטור ה' אושרה בידי חשבת המשרד, בעקבות פנייתה של מנהלת משאבי אנוש לחשבת מ-25.7.01, שבה נאמר: "למנהל אגף פסולת מוצקה הגיעו מספר הצעות של מועמדים שנבחנו לתפקיד והנ"ל נמצא המתאים ביותר למילוי המקום. היות והעסקתו עד 31.12.01 הינה בסכום של פחות מ-35,000 ש"ח אנו מבקשים אשורך להעסקתו". לבקשה לא צורפו מסמכים המעידים שנעשה הליך בירור מחירים כנדרש: הגדרת הדרישות מהשירות, פנייה בכתב לשלושה ספקים, הצעות בכתב מהספקים והחלטה מנומקת על ההצעה הזוכה."

"זאת ועוד, אף שוועדת המכרזים אישרה להגדיל את היקף ההתקשרות ל-41,000 ש"ח, הרי שבחוזר שנחתם בידי הסמנכ"ל למינהל וחשבת המשרד הוגדל הסכום ל-45,000 ש"ח."

"חשבת המשרד מסרה בתשובתה מדצמבר 2003 וממאי 2004 למשרד מבקר המדינה, כי חברת ועדת המכרזים היא הסתמכה על דברים שנאמרו בעל פה במקום על תיעוד בכתב. בקשת ההתקשרות הוצגה בעל פה, נשאלו שאלות והתקבלו תשובות בעל פה. הדבר נבע, לדבריה, מעומס העבודה שהיה מוטל עליה, שלא אפשר לה לבצע בדיקה קפדנית של ההצעות במכרזים, ומנוהל העבודה שהיה מקובל, ולפיו חברי ועדת המכרזים הסתמכו על דברי המבקשים ולא על מסמכים בכתב. החשבת הסכימה כי "היו מחדלים בכל הקשור לקיום נהלים אבל לא הייתה כוונה". עוד מסרה החשבת, כי היא לא ידעה שמלשכת השר והמנכ"ל נמסרו לסמנכ"ל למינהל בקשות למינוי מקורבים ושהיזמה לא הייתה של האגפים המקצועיים במשרד"

"בעבודת ועדת המכרזים נפלו ליקויים, חלקם מהותיים, שאיפשרו את העדפתם של אנשים בעלי זיקה פוליטית לשר. בין היתר, לא תמיד הקפידו חבריה לבדוק בעצמם את ההצעות שהתקבלו ולקבל טבלת השוואה שתלמד על הסיבות לבחירה, והם אישרו את בחירת הזוכה על סמך הסברים שניתנו בעל פה. חשבת המשרד והסמנכ"ל למינהל אישרו את הארכת תוקפם של הסכמים עם נותני שירותים, בניגוד לנוהלי המשרד, שלפיהם יש להביא את הבקשה להארכת

**תוקף ההסכם לאישור הוועדה ולהציג לה דוחות על תקופת ההתקשרות הקודמת וחוות דעת על
נותן השירותים."**

לקרא ולא להאמין!

יושבת חשבת המשרד ("שומרת סף") בוועדת מכרזים ומאשרת את בקשות הסמנכ"ל למינהל כאשר היא "לא ראתה את ההצעות וכי בוועדת המכרזים לא התקיים דיון בהצעות" ... "כי סמכה על דבריו של הסמנכ"ל למינהל" ... אשר "הציג בוועדת המכרזים בעל פה את ההצעות" ... "לבקשה לא צורפו מסמכים המעידים שנעשה הליך בירור מחירים כנדרש" ... "כי כחברת ועדת המכרזים היא הסתמכה על דברים שנאמרו בעל פה במקום על תיעוד בכתב" ... "הדבר נבע, לדבריה, מעומס העבודה שהיה מוטל עליה" ... וגם אחרי כבר אפשר היה לדעת שהיועץ קיבל תשלום אך לא נתן תמורה כנדרש" ... ו"לא סיפק למשרד דוחות" ... "חשבת המשרד והסמנכ"ל למינהל אישרו את הארכת תוקפם של הסכמים עם נותני שירותים, בניגוד לנוהלי המשרד, שלפיהם יש להביא את הבקשה להארכת תוקף ההסכם לאישור הוועדה ולהציג לה דוחות על תקופת ההתקשרות הקודמת וחוות דעת על נותן השירותים."

לסיכום

חשיפת הפרוטוקולים של ישיבות הנהלת משרד התקשורת בעניין גמלאי המשרד, הן משנת 2016 (עם "הכוכבות" תמי לשם ויפעת ענבר) והן משנת 2008 (עם "הכוכבות" תמי לשם ויעל אליאב), מצביעה על התנהלות שערורייתית של המשרד בכל הקשור להתנערות מהחובה לטפל בגמלאים "וזריקתם" לעמותת גמלאי הדואר. כמו כן, נחשפה התנהלות חמורה בכל הקשור לחשש לתיאום עדויות בעיצומו של הליך משפטי התנהל בבית הדין לעבודה.

נמשיך לעקוב, לחשוף ולעדכן.